

LIBER LIBERI

vel

LAPIDIS LAZULI

SUB FIGURA

VII

VOLJNO OSLOBAĐANJE

ADEPTA EGZEMPTA

OD SVOG ADEPTSTVA.

OVO SU RECI ROĐENJA

MAJSTORA HRAMA.

PREDGOVOR NEROĐENOG

1. U moju samoću dolazi —
2. Zvuk svirale iz tamnih gorskih vilajeta što pohode brdske nedostupe.
3. Sa silovite reke čak, survavaju se nadomak divljine.
4. I ja smotrih Pana.
5. Snegovi su večni gore, na visinama —
6. I njihov miris praminja nebeskim drumom, pravo u nozdrve zvezda.
7. Ali šta da činim?
8. Preda mnom jedino udaljena svirala, neprekidna vizija Pana.
9. Posvuda Pan, sad oku, sad uhu;
10. Prožimajući miris Pana, u ustima njegov ukus sasma me ispunjuje, te jezik prolamlja nemuš i čudovištan govor.

11. Snažno mu obujimanje džara u meni svaku žišku bola i prijatnosti.
12. Dok Njegovo najskrovitije sopstvo budi tajno unutarnje čulo.
13. Odbačen sam duboko u ponor bitka
14. Čak i u ambis, nestanak.
15. I to je kraj samoće i svega.
16. Pan ! Pan ! lo Pan! lo Pan.

I

1. Moj Bože, kako Te volim!
2. Ko što pomamljena zver lovinu žudi, proganjam te širom Vasiona.
3. Čini mi se ko da stojiš povrh kule na kraju kakvog utvrđenog grada. A ja sam bela ptica i stuštavam se na Te.
4. Ti si moja Ljubav; Prepoznajem Te kao nimfu belih udova raskriljenih u nastupu proleća.
5. Ona leškari na mahovini; i nema nikog osim nje:
6. Zar Ti nisi Pan?
7. Ja sam On. Ne govori, o Bože moj. Neka delo bude dovršeno u Tišini.
8. Neka se moj bolni jecaj kristalizuje u malo belo lane i zamakne u šumu.
9. Ti si sav kentaur, o Bože moj, od ljubičastih cvetova što ti krunu pletu, pa sve do kopita konja.
10. Čvršći si od plemenitog čelika; ne postoji dijamant sličan Tebi.
11. Zar Ti se nisam podao i dušom i telom?
12. Udvaram ti se sa bodežom pod grlom.
13. Neka šikljanje krvi utaži tvoju krvožednost, o Gospode moj!
14. Ti si mali beli zec u zaklonu Noći.
15. Veći sam od lisice i njene jazbine.
16. Blagoslovi me poljupcima Tvojim, O Gospode Bože!
17. I sev munja oprlji malo stado ovaca.
18. Nazirem jezik i plam; trozubac taj što se valja preko mora.
19. To je glava Feniksa; niže glave dva roga. Probadaju ono što je grešno.
20. Probošću Te, o Ti mali sivi Bože, ako se ne pripaziš!
21. Od sivog ka zlatnom; od zlatnog ka onome što nadmašuje i zlato Ofira.
22. Moj Bože! ali ja te volim!
23. Zašto si mi šaputao tako nejasne stvari? Da se nisi, počem, prepao, O jarce, O rogati, O stubu munja.

24. Iz munja padaju biseri; iz bisera crne mrlje ništavila.
25. Sve sam zasnovao na jednome, a to jedno na ništavilu.
26. Lutam u eteru, Gospode, O Gospode!
27. O Ti zastrto sunce slave, strgni ove očinje kapke!
28. Priroda će odumreti; ona me skriva, zaklanja moje zene strahom, skriva me od Samo-uništenja, O Ti oko otvoreno!
29. Ti što večno uzdišeš!
30. Ni Izis moja mati, ni Oziris koji jesam; već bestidni Horus na milost i nemilost Tifona, takav da budem!
31. Čemu misao; ta misao je prokletstvo.
32. Pan! Pan! lo Pan! to je dovoljno.
33. Ne predaj se smrti, O dušo moja! Znaj da je smrt samo postelja u koju potanjaš!
34. Ali kako Te volim, Bože moj! Postoji naročito snažno uporedno svetlo iz večnosti, pogrešno prelomljeno u magli ovog uma.